

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum liceat ei corporaliter suos subditos deserere? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Vtrum liceat Episcopo propter aliquam persecutio-

nem corporalem, deserere gregem sibi commissum?

880

A D quantum sic proceditur. Videtur, quod non
liceat Episcopo propter aliquam persecutionem
temporalem, corporaliter deserere gregem sibi com-
missum. Dicit enim Dominus Ioannis 10. quod ille est
mercenarius & non verè pastor, qui videt lupum ve-
nientem, & dimittit oves, & fugit. Dicit autem Gre-
gorius in Homil. quod lupus super oves venit, cùm
quilibet iniustus & raptor fideles quosque atque humi-
les opprimit. Si ergo propter persecutionem alicuius
tyranni Episcopus gregem sibi commissum corporali-
ter deserat, videtur quod sit mercenarius, & non
pastor.

opus 18.

6. 19. ♂

20. et 10.

10. lec. 3.

cor. 2. ♂

1. Cor. 1.

1. si. 10. 1.

fin. ♂ 2.

Cor. 11. fin.

* Ho. 14.

in Euan.

interpret.

G med.

¶ 2 Præterea, Prouerbiorum sexto dicitur. Fili, si
spoponderis pro amico tuo, desixisti apud extraneum
manum tuam. Et postea subdit, Discurre, festina, su-
scita amicum tuum. Quod exponens Gregor. in Pa-
storali, dicit *, Spondere pro amico est animam alie-
nam in periculo suæ conuersationis accipere. Quis-
quis autem ad viuendum alijs in exemplum proponi-
tur, non solum ut ipse vigiler, sed etiam ut amicum
fusciat, admonetur. Sed hoc non potest facere, si
corporaliter deserat gregem. Ergo videtur, quod Epi-
scopus non debet caula persecutionis, corporaliter
suum gregem deserere.

par. 3. c 5

ante me.

¶ 3 Præterea, Ad perfectionem Episcopalis status
pertinet, quod proximis curam impendat. Sed non
licet ei, qui est statum perfectionis professus, ut omni-
no deserat ea, que sunt perfectionis. Ergo videtur,
quod non licet Episcopo se corporaliter subtrahere
ab executione sui officij, nisi forte, ut operibus perfe-
ctionis in monasterio vacet.

S E D contra est, quod Apostolis, quorum succe-
sores sunt Episcopi, mandauit Dominus Matth. 10. Si
vos persecuti fuerint in vna civitate, fugite in aliam.
RESPONDEO dicendum, quod in qualibet obliga-
tione

Sec. Sec. Vol. iiij.

§ 1 tione

tione præcipue attendi debet obligationis finis. Obligant autem se Episcopi ad exequendum pastorale officium propter subditorum salutem. Et ideo vbi subditorum salus exigit personæ pastoris præficiam, non debet pastor personaliter suum gregem deserere, neque propter aliquod commodum temporale, neque etiam propter aliquod personale periculum imminentem, cum bonus pastor animam suam ponere tenetur pro omnibus suis. Si vero subditorum salu posse sufficiens est in absentia pastoris per alium prouideri, tunc licet pastori vel propter aliquod ecclesiæ commodum, vel propter persona periculum, corporaliter gregem deserere. Vnde Augustinus dicit in epistola ad Honoratum*, Fugiant de ciuitate in ciuitatem serui Christi, quando eorum quisquam specialiter a persecutoribus queratur, ut ab alijs, qui non ita queruntur, non deseratur ecclesia. Cum autem omnium est commune periculum, hi qui alijs indigent, non deserantur ab his, quibus indigent. Si enim pernicisum est, nautam in tranquillitate nauem deferere, quanto magis in fluctibus? vt dicit Nicol. Papa,* & habetur septima quaest. i.

*Epis. 180
non mul-
tū remo-
tē a prin-
to. 2.
7. q. 1.c.
Sciſſitaz-
ris.*

Ad primum ergo dicendum, quod ille tanquam mercenarius fugit, qui commodum temporale, vel etiam salutem corporalem, spirituali saluti proximum præponit. Vnde Gregor. dicit in Homil. * Stare in periculo ouium non potest, qui in eo quod oviis præficit, non oves diligit, sed lucrum terrenum querit. Et ideo opponere se contra periculum, trepidatione hoc quod diligit, amittat. Ille autem qui ad cunctum periculum recedit absque detimento gregis, non tanquam mercenarius fugit.

Ad secundum dicendum, quod ille qui spondet pro aliquo, si per se implere non possit, sufficit ut per aliū impleat. Vnde prælatus si habet impedimentum, propter quod non possit personaliter curæ subditorum intendere, suæ sponsioni satisfacit, si per alium prouideat.

Ad

Ad terrum dicendum, quod ille qui ad episcopatum assumitur, assumit statum perfectionis secundum aliquod perfectionis genus; à quo si impediatur, ad aliud genus perfectionis non tenetur, ut scilicet necesse sit eum ad statum religionis transire. Imminet tamen sibi necessitas, ut animum retineat intendendi proximorum saluti, si opportunitas adsit, & necessitas requirat.

ARTIC. VI.

Vtrum licet episcopo aliquid proprium habere?

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod Episcopo non licet aliquid proprium possidere. Dominus enim dicit Matthæi decimonono, Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia qua habes, & da pauperibus, & veni, & sequere me. Ex quo videtur, quod voluntaria paupertas ad perfectionem requiratur. Sed Episcopi assumuntur ad statum perfectionis. Ergo videtur, quod non licet eis proprium possidere.

¶ 2 Præterea, Episcopi in Ecclesia tenent locum Apostolorum, ut dicit glossa*, Lucae decimo. Sed Apostolis Dominus præcepit, ut nihil proprium possiderent, secundum illud Matthæi 10. Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris. Vnde & Petrus pro se & pro alijs Apostolis dicit, Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te; Matth. 19. Ergo videtur, quod Episcopi teneantur ad huiusmodi mandati obseruantiam, ut nihil proprium possideant.

¶ 3 Præterea, Hieronymus dicit ad Nepotianum*, Cleros Græcè, Latine fors appellatur, propter quod clerici dicuntur, quia de sorte Domini sunt, vel quia ipse Dominus fors, id est, pars clericorum est. Qui autem Dominum possidet, nihil extra Deum habere potest. Si autem aurum, si argentum, si possessiones, si variam supellecilem habet, cum istis partibus non dignatur Dominus fieri pars eius. Ergo videatur, quod non solum Episcopi, sed etiam clerici debeant proprio carere.

SI 2 SED

881

inf. q. 186
a. 3. ad 5
& opus.
18. c. 17.
& 18.

cit gl Be-
da, c. 10.
in Lu x,
non longe
a pri. s. 2

tom. i. Es-
terius
12. q. 1. c.
clericus.